

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 6 kwietnia 2021 roku

Pozwem wniesionym do tutejszego Sądu 25 lutego 2021 roku (data prezentaty) powód W. D., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. łącznie kwoty 1.654,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Po doręczeniu odpisu pozwu pozwanemu powód oświadczeniem z 22 marca 2021 roku złożył oświadczenie o cofnięciu pozwu co do roszczenia głównego i odsetek, wniósł natomiast o zasądzenie kosztów procesu. Powód wskazał, że po wytoczeniu powództwa pozwany spełnił świadczenie.

W odpowiedzi na pozew pozwany podniósł zarzut spełnienia świadczenia oraz wskazał, że powód nie składał odwołania od decyzji o przyznaniu odszkodowania.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Na podstawie § 2 ww. przepisu pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego. Zgodnie z § 3 ww. przepisu w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody.

W niniejszym postępowaniu powód cofnął pozew na skutek spełnienia świadczenia przez pozwanego po wytoczeniu powództwa. Uprawnienie i dopuszczalność ww. czynności, jak i również decyzja procesowa podjęta na jej skutek są bezsporne.

Zarzuty pozwanego koncentrują się na rozstrzygnięciu o kosztach procesu i zasadzie, która znajduje zastosowanie w określonym stanie faktycznym. Pozwany wskazał, że nie należy się powodowi zwrot kosztów procesu, albowiem nie składał on odwołania od decyzji w przedmiocie przyznania odszkodowania oraz nie wzywał pozwanego do zapłaty.

Zgodnie z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania.

Zarówno z powyższej podstawy prawnej, jak i norm prawnomaterialnych, wynika zasada pełnego odszkodowania po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez ubezpieczyciela. Ubezpieczyciel jako profesjonalista posiada środki i narzędzia do ustalenia wysokości odszkodowania w prawidłowej wysokości, zaś regułą nie jest wytaczanie powództw do sądu, aby uzyskać pełną kompensatę szkody. Jeżeli po wytoczeniu powództwa

w wyniku ostatecznej decyzji ubezpieczyciela, zmienił on swoje stanowisko i przyznał odszkodowanie w wyższej wysokości, było ono jak najbardziej zasadne i skutkowało zasądzeniem kosztów procesu od przeciwnika na rzecz powoda. Sam brak odwołania od decyzji w przedmiocie przyznania odszkodowania nie zakłada milczącej zgody poszkodowanego, albowiem to na zakładzie ubezpieczeń, jako profesjonalistów, ciąży obowiązek dołożenia wszelkich starań do ustalenia w sposób prawidłowy wysokości szkody.

Mając na uwadze powyższe w przedmiocie kosztów procesu w pkt. II postanowienia Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i § 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.). Na koszty składały się koszty zastępstwa procesowego (900,00 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17,00 zł), a także część opłaty sądowej od pozwu (130,00 zł).

W pkt. III postanowienia na podstawie art. 79 ust. 1 pkt. 3 lit. a) u.k.s.c. sąd zwrócił powodowi kwotę 70 zł jako połowę opłaty sądowej od pozwu, podlegającą zwrotowi w związku z cofnięciem pozwu po doręczeniu jego odpisu. Na podstawie art. 79 ust. 3 u.k.s.c. dokonano potrącenia kwoty równej opłacie minimalnej (30 zł).

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

Sygn. akt I C 26/21

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

G., (...)

(...)